

Sygn. akt VIII U 929/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2017 r. w Gliwicach

sprawy P. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania P. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21 kwietnia 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VII U 929/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 kwietnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił P. M. ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury nie przekracza 250 %.

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się zmiany zaskarżonej z decyzji, dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu wyliczania rent i emerytury na okoliczność uzyskiwanych wynagrodzeń w latach od 1975 do 1979 roku oraz zobowiązania (...) do przedstawienia dokumentacji dotyczącej wynagrodzeń odwołującego.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Organ wskazał, że P. M. od 12 września 1996 roku jest uprawniony do emerytury górniczej. Do ustalenia wysokości świadczenia przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru siedmiu lat kalendarzowych w wysokości 306,10 %, który zgodnie z obowiązującymi przepisami został ograniczony do 250 %. Obecnie organ rentowy ustalił wskaźnik wysokości

podstawy wymiaru z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia - z lat od 1972 do 1973 i od 1980 do 1997 w wysokości 230,71 %. Zatem wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy niż 250 %.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

P. M. urodził się (...) . Od 21 czerwca 1971 do 20 stycznia 1972 roku i od 25 listopada 1974 roku do czasu przejścia na emeryturę był pracownikiem KWK (...), a od 14 lutego 1972 roku do 27 września 1974 roku – KWK (...). W roku 1996 złożył wniosek o emeryturę. Do wniosku załączone było zaświadczenie o zatrudnieniu wynagrodzeniu obejmujące zarobki z lat od 1985 do 1991. Ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z tych siedmiu lat wyniósł 306,10 %. Ubezpieczony nabył prawo do emerytury górniczej od dnia (...) Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto 24 lata i 10 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące w okresach nieskładkowych.

W lutym 2017 roku ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Załączył zaświadczenie o zatrudnieniu wynagrodzeniu wystawione przez Zakład (...) w T. obejmujące lata od 1980 do 1997. Po wyjaśnieniu niejasności dotyczących wysokości zarobków za rok 1986 organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję. Do ustalenia wysokości emerytury za lata od 1973 roku do 1979 przyjął minimalne wynagrodzenie. Do przeliczenia emerytury przyjął również wynagrodzeniem z roku 1997. P. M. był zatrudniony w KWK (...) w okresach od 21 czerwca 1971 roku do 20 stycznia 1972 roku oraz od 25 listopada 1974 roku do 28 lutego 1997 roku.

Od 14 lutego 1972 roku do 24 września 1974 roku był pracownikiem KWK (...), skąd został zwolniony po nieusprawiedliwionych nieobecnościach.

W aktach osobowych z dokumentów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy zachowały się angaże, z których wynika że od 21 czerwca 1971 roku stawka zaszeregowania wynosiła 94 zł w Ponownie został przyjęty w KWK (...) na stanowisko górnika ze stawką 136 zł. od 25 listopada 1974 roku. Innych danych odnośnie stawek zaszeregowania sprzed 1980 roku w aktach osobowych brak. Istotne dla rozstrzygnięcia sprawy są , zdaniem Sądu, adnotacje o zastrzeżeniach co do dyscypliny pracy.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu emerytur i rent uznając, że dowód ten jest niecelowy w niniejszej sprawie z uwagi na brak danych odnośnie takich warunków wynagradzania poprzedzających rok 1980, które dawałyby podstawę do zastosowania dyspozycji z art. 110a ustawy emerytalno-rentowej.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego oraz akt osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w KWK (...).

Sąd zważył co następuje;

Ubezpieczony domagał się przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Skoro ubezpieczony nabył prawo do emerytury od dnia 12 września 1996 roku , a był zatrudniony do dnia 28 lutego 1997 roku i po tym okresie nie kontynuował zatrudnienia do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 110a konieczne było przyjęcie zarobków z roku 1996 . Rok 1997 z przeciętnym wynagrodzeniem w wysokości 38,21% jest niekorzystny dla obliczenia wwpw z 20 najkorzystniejszych lat. .

Jak wynika z akt emerytalnych druki Rp-7 z dni 26 stycznia 2017 roku i 20 marca 2017 roku sporządzone przez Zakład (...) w T., a obejmujące również lata 1985 - 1991 zawierają te same dane, co druk Rp-7 z dnia 30 października 1996 z tym, że w roku 2017 dodatkowo wskazano wartość węgla deputatowego. Nie została ona uwzględniona w zaświadczeniu o zatrudnieniu wynagrodzeniu z dnia 30 października 1996 roku. Z zaświadczenia tego jednak wynika, że łączna kwota wynagrodzenia i świadczeń pieniężnych pracownika obejmuje stałe składniki wynagrodzenia, barbórkę, nagrody jubileuszowe (w okresie, kiedy odprowadzono od nich składki na ubezpieczenie społeczne) oraz świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacone zamiast wynagrodzenia. (...) Rp-7 z 26 stycznia 2017 roku zawiera takie same dane odnośnie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Ubezpieczony przedstawił zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu obejmujące okres od 1980 do 1997. Jest to okres osiemnastu lat. Organ rentowy ustalił, że wwpw z 20 najkorzystniejszych lat wynosi 230,71, z tym, że przyjęto w latach 1972 i 1973 wynagrodzenie w minimalnej wysokości oraz podstawę wymiaru składek z 1997 roku.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 17 lat (1980-1996) lat wyniósł z 264,88%. Aby skorzystać z przywileju przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalno-rentowej ubezpieczony musiałby wykazać, że w pozostałych trzech latach osiągał wynagrodzenie w wysokości co najmniej po 166,01%. Takie ustalenie w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy nie jest możliwe.

Spór w zasadzie winien dotyczyć wynagrodzenia z lat 1975 do 1979. W roku 1971 ubezpieczony pracował na kopalni jedynie przez 6 miesięcy, w roku 1972 przez 11 i pół miesiąca, za rok 1973 brak jest jakichkolwiek danych o wynagrodzeniu, a w roku 1974 został zwolniony za nieusprawiedliwione nieobecności. Zachowała się jedynie stawka wynagrodzenia zasadniczego za rok 1975 wysokości 136 zł co daje 42432 zł wynagrodzenia zasadniczego rocznie. (136 zł x 25 dni x 12 miesięcy). W latach 1975-1978 wysokość Karty Górnika wynosiła po 2 latach pracy – 15%, a po 5 latach pracy 20%. w związku z tym, w ubezpieczonemu o stycznia 1978 roku do marca 1976 przysługiwała KG w wysokości 15% a od kwietnia 1976 roku do grudnia 1978 20% W roku 1979 wysokość Karty Górnika dla ubezpieczonego, który miał V kategorię zaszczerogowania wynosiła 14.40 zł Deputat węglowy wynosił po 4400 złotych rocznie. dodatek nocny wynosił 10% stawki godzinowej (136 zł : 8 godzin x 10%) to jest 1,70 x 8 godzin x 8 dni = 108,80 zł x 12 miesięcy = 1306 zł

Wynagrodzenie za rok 1975 wynosi:

42432 zł stawka zasadnicza + 6365 zł KG + 4400 zł węgiel + (...) za pracę w nocy = 54503 zł, co stanowi 116,07% średniej krajowej

wynagrodzenie za rok 1976 wynosi:

42432 zł + (...) - KG za 3 miesiące + (...) - KG za 9 miesięcy) + 4400 + (...) = 56094 zł, co stanowi 109,19%

wynagrodzenie za rok 1977 wynosi

42432 zł + 8486 KG + 4400zł + (...) = (...), co stanowi 102,69%

W latach 1978 i 1979 przy niezmiennych składnikach wynagrodzenia (za wyjątkiem wysokości KG w roku 1979) średnie roczne wynagrodzenia jest niższe od ustalonego powyżej.

Biorąc pod uwagę, że w aktach osobowych znajdują się informacje o problemach dyscyplinarnych (opinia służbowa z 26 października 1974 roku i wpis na meldunku z dnia 15 sierpnia 1982) nie można ustalić czy i w jakiej wysokości ubezpieczony otrzymywał w spornym okresie barbórkę, czternastkę i inne dodatkowe świadczenia, których wysokość uzależniona była od dyscypliny pracy.

Z akt osobowych wynika, że ubezpieczony od października 1979 roku był członkiem drużyny ratowniczej, w związku z czym wynagrodzenie za rok 1980 mogło być znacząco wyższe od wynagrodzenia z lat poprzednich. Sądowi z urzędu

wiadomo , że w górnicy najlepsze zarobki osiągnęli w latach osiemdziesiątych i z taką sytuacją mamy również do czynienia w niniejszej sprawie Odwołanie jako bezpodstawnie oddalono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

(-) SSO Teresa Kalinka